

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Theseus ende Ariadne

Pieter Corneliszoon Hooft

B.-L. 7628.

UNIVERSITEIT

P. C. Hoofts

J. D. 17715 1636

THESEUS

Ende
A R I A D N E,

*Vertoont op de oude Gamer In Liefd' Bloeyende,
Den 5. Novembet. Anno 1628. In Amsterdam.*

'tAMSTERDAM.

Door Jofephus vander Nave, **Boeck-verkooper**
woonende inde Sint Jans-ſtraet inde ghe kroonde
Spiegel. Anno, 1628.

Aen den const-lievende Lefter.

I's een spreek-Woordt, soo waerachtich als ghemeen, *Goede VV aer prÿst sich selven.* Daerom dunckt my gantsch onnodich, langhe ende verre ghesochte tytelen van lof, voor dit stuck Wercks te stellen, van welcken den Autheur, nu overlangh by allen die een onvervalschte smaeck van rycke, soetvloeyende, gheleerde dichten hebben, ontfanghen is voor't Hooft, ende d'Eere van ons Vaderlandt in desen, jae dat meer is van onser Euwe. Ick vrees dat dese vermeerderende ghelyckenisse hatigh soude moghen wesen, myns bedenckens nochtans isse waerachtich. De Venusijnsche *Flaccus* aenwysende in zyn Dicht-kunst wien onder de Dichteren den hoochste lof toekomt seght aldus:

Omne tulit punctum qui miscuit utile dulci.

Dat is

Dees sal wech-drighen van all' d'hoochste lof.

Diet nut vermenght met tsoet int schryvens stof.

Maer wien sult ghy my gheven welken hier inne de onse niet verre overtreffet. Wat heeft den hoogh vermaerden *Virgilium*, tot een Prins onder de oudt beroemde Latijnsche Dichters gheselt, anders, dan

dat hy de voornaemste der Griecscher Dichteren *Homerum*, met suyvere woorden zyns taels, eygentlyck, seer nau ende statelyc wtgebeeldt heeft? Soo sal dan oock onsen *Hoofd* boven de Dichters van onsen tyden ende tale uytstekende blyven, overmidts dat hy opt naeste, eygentlycste ende statichste, immers soo geluckelyc als wel sonder voorganger, den Prins der Latynscher dichteren *Virgilium* nagebootst heeft. Nu en reppe ick niet een woordt van *Horatius*, die sinrycke sonde straffer ende zede-vormer, wiens sententien als ick in deses Schriften lese, gelyckse veel, dick ende bol, nietemin wel geschiet als een blinckende Diamant int roode gout, te vinden zyn, dan dunct my twyffel waerdich te wesen (ist dat my de liefde van ons moeders tale niet en verblint) ofter niet een meerder guer ende kracht in des onses vertalinghe is. Anderen, die nochtans niet als kinderen in dese saecke oordelen, verghelycken zyn Spelen met de Spelen van den hoogen *Sophocles*, die seer Princelyc, ende met eenderhande Majesteit, om soo te spreken, in zyn Dichten voort-tredende is. In't cort, daer en is nauwelycx yet bysonders ofte gedencwaerdichs hier ende daer ghespreyt in verscheyden outberoemde dichters, waer deur sy soo veel verleden tyds ende vergetelheits geovert hebben, twelc niet by den onsen neffens een vergadert is, ende dat met een sonderlinge bevallicheyt. Daer

omme foo en ist gheen wonder, dat ick hem het
Hoofdt ofte d'Eere noeme van de Dichteren onses
Vaderlands, jae van onser Evve, die van de voor-
gaende de eerste, ende vande volgende de beste is,
welcken oyt bestonden de verscheiden coleuren,
soete betreckselen, eyghentlycke bewoordinghe
de ouwling manhaftige Dichteren in ons Moeders
Tale uyt te drucken. Dat wy dan waerachtich
toonens te wesen, en behoort gheensins haetelyck
te zyn. Want des bekende Waerheydts glans soo
krachtelyck aenloekt, dat een yder zyns minnaer
worden moet; uytghenomen alleen de bose ende
gantsch verkeerde, den welcken dan oock ten lesten
zyn eygen boosheyd verblint. Niemant behoort sich
oock te bedroeven dat de voorgaende Dichters nu
te langhe lesten een Hooft (gelijck haer volmaect-
heyt) van mijn aenghewesen wort, dat de volghen-
de een oorspronck ontfanghen by den welcken sy
blyvende, des beweeghlijckheyds alrede, ende des
levens toecomende tijden soude moghen delach-
tich weesen. Leest beminde Leser dit Spel van
Theseus ende Ariadne, dat wy aen alleman nu eerst
mael deur den druck ghemeen maecken, ick ver-
hope met goede gunsten believen des Autheurs,
ten minsten met duldich ghedoghen, want wy den
toesicht des nae-druckens hooghlijck aen den

Druc,

Drucker belast hebben)leest segghe ick aendachte-
lyc, ende ghy sult met ons van een gevoelen wor-
den.

Personagien.

Theseus
Minos.
Deucalion.
Bacchus.
Cupido.
Ariadne.

Corcine Voester.
AEgle Nymph.
Alecto,
Venus.
Choor,
'tGherucht.

Het Spel van Theseus en Ariadne.

Eerste Bedrijf.

THESEUS.

Dat yemant gae sijn eerst ghedaen belofte bzeken/
Wanneer dat achterdeel/ oft schade schijnt te steken/
In'thouden van sijn woozdt/ oft op dat hy so raeck
Tot bozdel groot van schijn/ dat's een verbloecte saeck
Hoe wel dat menich Prinz hier wepnich op gaet passen/
Met aertsche hoochepdt meent den Hemel hooch t'ontwassent/
Maer die berepdt tot straf van schelmerp/ ter stonde
Velt sijn vermetel werck ghebouwt op loose grondt :
En schielijck hy verliest t'gheloofde zijnder trouwen!
En'tgheen hy niemant hout/ oock niemant hem wil houtwen.
A Egens die als Prinz t' Athenen mach ghebien/
Mijn Vader en mijn Heer heeft dit recht ingesien/
En daerom alles jaers betaelt upt onse stede/
De sware scharring nae boozwaerde van de vrede/
Die ruffchen ^{Minos} laetst/ en ons befloten wert/
Wanneer ons Bozghers cloeck loofden/ al viel haer herdt/
Van onse kind'ren s'jaers hem seken jong-ghesellen/
En seken dochters jongh in sijn gewelt te stellen/
Om daer te papen me de lust vant boedigh Dier/
Zijn geple Drouwen soon/ half Man en halles Stier/
Dien hy befloten hout tot booz-komst van veel quaden/
In eenen Dool-hof groot vol van verwarde paden/
Twelck Dædalus met moept seer konst-rijck heeft ghezwacht.
Vellend'ge jonghe lup worden hier in gebzacht/
En vant verwoede Dier wezet gulselijck versonden.
Tot noch toe is hier s'jaers tgetal alrijdt gesonden/
Byt lot ghekozen upt de dwoebe Bozgherp:
Deen Bozger sach op d'aer/ maer elleck sach op my/
Alfmen de laeste reys omt leven quam te loten/
Ick merckten wat het was/ dies heeft het my verdzoten
Dat sy boozt Vaderlant haer kinders leven boon/
En dachten: siet/ den Prinz die spaert sijn epgen soon.

Wes

„Best is hy die best doet: dies dunckt my groote schande/
 „Dat de ghemeent' passeert den Prince vanden Lande/
 „In d' overwonnen deucht. Want als een Dozt alleen
 „Sal boven d' ander zyn in costelhepdt van cleen/
 „In lekker spijs en danc/alle upterlijcke dinghen/
 „In sleep van Vrouwen/en van dertel Hobelinghen/
 „In groot ghetal van knechts/en rupm ghetozend Hof?
 „De slechtste Burgher is dan veel bequamer stof/
 „Om dalder-grootste Prince van Grieken tovertreffen/
 „Wilmen hem upt het sijn des vollicks maer verheffen.
 „Dan so een Dozt het volck te boven hoozt te gaen/
 „In edel ware deucht de landen vooz te staen/
 „Om het ghemeene best in alles te bezaghen/
 „Bequaem om sozgh alleen vooz al den hoop te dzaghen:
 „Een recht staet-waerdich Prince sal immers dan/dunct mijn/
 „Wt menich dupsent man swaerlijck te kiesien zyn.
 „Dit dzong mijn moedich hert mijn Dorghers te betonen/
 „Dat ick mijn selfs niet meer dan haer lux ging verschouen:
 „Daerom op dese reys ben ick ghetrocken mee
 „Mijn ghebend' in ghena van dronbescheyden Zee:
 „Hoe wel mijn Vader oud dit qualijck toe woud laten
 „Die van mijn redens swaer sich swaerlijck liet bezaten.
 „Doch om mijn selven en mijn Burghers in't verdriet
 „Te hzenghen vande doot/coom ick in Creta niet.
 „Neen/neen! mijn wit is niet groothertich te verdzaghen/
 „T'gheen die kloeckmoedichst van de werelt soud' versaghen?
 „Doozt liden sal mijn deucht niet toggen hare glanz?
 „Maer dooz het edel doen soecken den Lauren crans.
 „Tot volghenoeging van de jonghe' Atheensche zielen/
 „Sult ghy van' twaede Vier ghewent tot mensch-vernienlen/
 „Nemen een wze de wzaack/ en stozen't in het zand:
 „Vertrouw ick niet vergheefs ^{Thesus} u rechter handt.
 „Dis siet nu te ghemoet ghy Burghers van Athenen,
 „Het eynde van u rout/en u langdurich wenen:
 „Want als her selle Weest comt aen de doot te buyt/
 „Dan is de wze de tijdt van uwe schatting upt.
 „Maer hoe? Wie mach dit zyn? Ontbept/hy comt mijn nader.

DEUCALION. THESEUS,

Deu Geluck grootmoedigh' Prince/ick coom van mijn Heer Vader
 Den

Den Coninck Minos, die dit Eysland rijck verheert:
Die hiet u welte-coom/ door dien dat ghy bereert
Zijn Rijke met uw comst: en bidt uooz alle saken/
Dat ghy u herberg van zijn Hof belieft te maken.
Dooz u en uooz u volck is alle noodrufft daer/
Ghebruyckt het altesaem alsoft u enghen waer/
Van Camers toegherust/ verschepden spijz en dranken.

Theus.

Van u aanbieden heus moet ick u seer bedancken/
Beleefden Conincks Soon/waer't in d' Atheensche Stadt/
Ick sou'd' u heus heyt eel verghelden metter daedt:
Maer hier in yemde landt hier berre van mijn maghen/
En kan ick niet veel meer dan danckbaer herte draghen.
Mijn Heer beliefden't u mijn soude sonst gheschiet/
Indien ick aldereerst den Coninck mochte sien/
Om hem te houden uooz de oorsaeck van mijn coomste.

Deucali.

Wat u belieft gheschiet van Griecten d' alder-zoomste:
Dies laet ons derwaerts gaen. Fluor pagie gaet uooz heen/
Segt mijn Heer Vader dat wy volghen u met een.
Groomoedig' iongheling/wat dunct u van de zede
Van ons hermaerde landt? ghebalt u onse stede
Van Gnosus also wel als wijs Athenen doet?

Theus.

Meest peder prijft de plaets daer hy is op gheboedt.
Niet sonder reden oock/ delwijl wy zijn ghehouden
Teeren ons Vaderlant/ ghelijck wy uooz staen souden.
Ons Ouders naem end eer/ indien daer penant waer/
Die die met laster oft klepnachting quam te naer.
„Maer die om d'erre van zijn stede te vermeerren/
„Het waerdich Vaderlandt eens anders wil onteeren/
„En setten boven al zijn aenghebozen wijck/
„Dees doet de wyde werelt aen groot onghelijck:
Alsoo ghelooslyck is dat er in zijn te binnen
Veel plaetsen die de plaets van ons gheboort verkwinnen/
In bruchtbaerheyt van slyck/ in schoonheydt van kausdoutwen/
In goede seden heus van lieden vol van trouwen/
In heyl ghe heerschappyn in treffeliche wetten/
Dooz waer die hoozmen oock in zijn waerdyn te setten.
„Daerom een opzichte. Man/ beschenden van verstandt/
„Acht al de Werelt rymt zijn lustich Vaderlandt.
Athenen dunct mijn schoon in alles waert ghepensen/
En Gnosus dunct mijn oock wel pyssens waert te wesen/

Nengaende 'thoogh' ghebouwd van ulve mueren grof/
 Wel waerdich om te zyns' rechtbaerdichs Conings Hof.
 Nengaende d' hupfen groot/en rechte wyde straten:
 De menichte van volck van alderhande staten/
 En dat nae by de Zee/en s' habens' beplich/heydt/
 Die vol van schepen/en snelle geleen/leydt.
 De zeden cammen in een byent landt niet ras kermen:
 „ En tot qua zeden van ons landt wy licht' lijck wemmen:
 Dies houd' ick moghelijk t' Athenen niet booz' quaedt/
 Het ghene datmer booz' moet houden metter daedt:
 Daerom al kerd' ick schoon de zede bande lande/
 Ghelijck ick niet en ken/ick mocht tot mynder schande
 „ Gordelen t'goedt booz' t'quaedt. Al achtmen in t'ghemeen
 Het goedt herr' boven t'quaedt:men comt niet ober een
 Met alle menschen in t'waerderen bande dinghen.
 Ducalion Tot gordel onverschens en wil ick u niet d'inghen:
 Oock wederspreken niet der stadt Athenen lof:
 Maer dit's de rechten werch nae mijn Heer Daders Hof.

Choor.

„ Ghehoorzaem moet een Prinz hebben zyn Onderfaten/
 „ Die haer can maken wijs/en claerlijck blijcken laten/
 „ Dat hy sich stadich tot haer booz'staen hem vercloecht/
 „ En meer haer luden nu dan eyghen bate soecht.

Gheluckich sulcken Prinz die daer booz' woort ghehouwen:
 Want d' Onderfaten hem volcomentlijck betrouwen/
 Indien hy alsoo wijs als willich word't gheacht/
 In t' sorghe draghen booz' haer heyl dat hy betracht.

„ Maer om in achtbaerhepdt van sulcx hy 'tvolck te comen/
 „ Dat al wat hy ghebiedt booz' tbeste werdt ghenomen/
 „ Is tmidde in der daedt en niet alleen in schijn
 „ Te wesen t'gheene: datmen wil ghehouden zyn.

„ Want die met schijn van deuchd' het vollick soecht te papen/
 „ Mer schoon beloften loos dat om den tuyn te lapen/
 „ Ghemet een corten tijdt/tot datter werdt verhepdt/
 „ De waackelbare byucht van zyn scherpsinnichepdt.

Door sich

Doorsichticheyt is 'teen en 'tander noemtmen loofsheyt:
 Het een dat is de deuchd' / 'tander een treck van boosheyt:
 Het een doo? middels recht / 'tander doo? argheleest:
 Het meeste wondel soeckt dat dick bedriechlijck naest.

Doorsichticheydt gaet meest al langs ghebaende wegen:
 Maer boosheydts omme wech de Goden seer is teghen/
 Heeft luttel jonste by die goedighe natu?:
 Dies dickwils boo? het soet den loosen crijcht het sin?.

„ Maer van bedroch ter noodt een Prins is te bedancken/
 „ Ghelijck den Medicijn den aelwerighe crancken/
 „ En in te nemen gheeft het anders dan hy mient:
 „ Die t deuchdelijck bedroch tot zijn ghesontheydt dient.

Hierom Aegus soon laet sich te recht wel spijten/
 Dat hy sijn leven stil onaerdich sou? verslijten
 In ple ledicheyt en achtet boo? een schandt/
 Dat zijn Ghemeente lijdt veel drucks boo? t Vaderlandt.

„ Doo?waer een Prince is boken t bolek niet gheschapen/
 „ Op dat hy rijckelijck soud' eten/drinken slapen/
 „ En wesen by van sozgh' / van coninck en van last/
 „ Welwijl dat zijn Ghemeent' op hem te dienen past.

Maer een rechtbaerdich Prince verstaet te zijn ghebozen/
 Tot dienste van zijn bolek / ofte daer toe ghecozen.
 Een pder Burgher is een dienaer van zijn Heer/
 Maer pder Heer is knecht van zijn Ghemeente weer.

DEVCALION. THESEVS. MINOS.

Ducalion. Siet den Atheenschen gast / Heer Vader dien ghy souden/
 Wil te wesen datmen herwaerts soude leyden/
 En doen hem in u Hof herberghen met ghemack/
 Maer hy begheerd op my als ick hem daer van sprack/
 Dat ick hem aldereerst met u soud' laten spreken.

Theseus. Rechtbaerdich Coninck dat u nimmer moet ontbreke
 Doorsichticheydt om met ghehuec en goede spoet/
 Altijt te heerschen als ghy teghenwoor?dich doet

Minos.

Ober het welich Rijck dat ude Goon verlenen/
Wensch ick wipt de naem des Princen van Athenen,
Mijns Vaders en mijns Heer / die mijn tot uwaerts sendt.

Thefeus.

Du Thefeus, recht u van der aerde ober endt/
Grootmodigh Jongheling de wijl ick u belobe/
Dat ghy een wel-coom gast hier zijt in mijnen Hobe/
En spreekte wat u bekeft / oft ghy ons hier comt by/
Van weghen u Gheneent en cloecke Zoogheryp:
Oft in't bysonder pets / comt dooz u Vader maechen:
Dat of het mooghelijck is om u eyghen saccken/
Want ghy zijt Erfghenaem: wat dattet sy verhaelt.
Dooftichich Coninck groot / wy hebben u betackt
Rechtvaertelijck den Tol die wy u waren schuldich:
En onse Burggheryp heeft alle Jaer gheduldich
Haer kind'ren / so sy had beloofst ghesonden hier/
Tot derelijcke huys van 'tonghenadich Dier.
Ghy weet oock dat so lang dit schicklick Deest sal leben/
Wy u ghehouden zijn den swaren Tol te gheuen/
Maer als 'tbertwoede Dier wert van de doot verrast/
So wert ons dzoebe stadt van't bange pack ontlast.
Om dese sware Tol heeft het tot noch gheschenen/
Dat de bedruchten stadt van't wijs benoemd Athenen,
In't hert verteren leed / deerlijck begraven lach:
Soo dat als aenstaend was den sammerlijcken dach/
Datmen om't leven vand' Atheensche seucht gaet loten/
Sach ick ons oude Mang haer wangen dick begoten
Met groote tranen blanch: Ick sach ons Woutwen teer/
Half rasend van berstant / dooz wanthoop vallen neer
Dooz d' Outaers opgherponckt en storten haer gebeden
Wt de benaude crop met bevinge van leden/
Met diep versuchten / met menighen heeten traen/
Met trecken van haer hant / en dooz haer boyst te slaen.
En inmerg te vergheefs was al haer clachtelijck smeken
Ach wat vernieuwing ist hier van so veel te spreken!
D ist Iupijn bekent hoe dick 'tmy heeft ghedeert/
Dat ick mijn waerde stadt onwaerdich sach verneert.
D ist bekent hoe dick ick redens dooz gung wenden
Aen mijn Heer Vader / op dat hy my hier soud senden:
Om met ghewapend handt te vellent Monster wreedt:
Of van het gullich Dier. En d'eerste beert:

Om door die brone deucht mijn hollick te behyppen/
 Of by ghebreck van dien soo veel als sy te spen:
 En doen het bliicken aen mijn Burghers metter daedt/
 Dat hare Prins het niet aen sich ghebreken laet.
 Maer mijn Heer Vader hielt altijd mijn reyse teghen/
 Van wien ick swaerlijck nu mijn oorlof heb ghecreghen:
 En ben bestoten vast te te byenghen tot een endt/
 Mijn Burghers sware druck/haer commmer en elendt:
 Of door de brone doodt eerwighe lof te winnen/
 Soo't u belieft dat ick het strijden mach beginen.
 Daerom rechtbaerdich Prins mijn dese jonst verleent:
 Denckt niet dat ick alleen maer alle de Ghemeent
 Mijns Vaders hierom bidd't en met beweeende ooghen/
 Met armen int ghestreckt/en met de kimpen gheboghden/
 En met verslaghen hert/ootmoedich tot u crijt.
 O Minos die hermaert hoor so rechtbaerdich zijt/
 Als ghenen Coning die nu Scepter draecht op aerden:
 Indien ghy houden wilt dees groote naem in waerden/
 Aensiet de wrede last die't cloeck Athenen draecht:
 Ontfermt u ober ons die swaerder zijn gheplaecht
 Als onse schult verdient:vergunt ons Princen sone/
 Dat hy sijn cloeck ghemoet en dapper crachten tone/
 Op dat het schicklijck Dier werde ter doodt ghebracht/
 Die schand-bleck van u huyss tongoddelijck gheslachte.
 Rechtbaerdich Coning dan sulken wy t'allen daghen/
 Den u edel huyss verbonden jonst toe draghen:
 Maer ist dat ghy ons niet ghenadelijck siet aen/
 Den noot die wetten breekt/die sal ons oock ontsaen
 Van onsen dieren eedt die wy u laest-mael swoeren/
 Doen wy den harden krijgh niet int en condon boeren.
 Om't byken onses eedts comen de Goon verstoort/
 Paulu senden swaerder straf/als dees is rechte voort.
 Grootmoedich Coning denckt dat dit de droebe reden
 Van onse Burghers zijn:dus u belieb't te treden
 In eenen wijsen raedt/en mijn vergunnen dat
 Ick loffelijck beby mijn wijsd' hermaerde stadt/
 Of dat ick mannelijck besteden mach mijn leben/
 Door't cloecke hollick/daer ick boben ben verheben.
 Ist dattet mijn ghelucht'tis nu hoor u en mijn:
 Ghelucht het niet/her sal alleen mijn schade zijn.

Indien dat ghy mijn gaet hoor, soo rechtbeerdich houwen/
 Ghelijck u reden toont/ ghy moet mijn niet vertrouwen/
 Grootmoedigh' Prince/ dat ick willens houd' te lijf
 D' onmenschelycke bracht van het oncrupsche Wijs/
 Om daer door alle s' jaers de viertghien Jonghelingen/
 Aen uwe Burgheers als gherecht' lijck af te d'inghen:
 Want ick hebbe daer van dat vermoeden gheen deel/
 Maer die zijn altesaem door d' onbersade keel.
 Reen' t'is mijn wijsse niet/ en Godt wil mijn behoeden/
 Te doen als sommigh' P'ins/ die t'quaet dat hy gaet boeden/
 Tot schijnbaer oorsaeck van een schattingh' bozen wendt:
 En bruyckt het overschot heel tot een ander endt.
 Ghelijck den hoosen Arts de wonden van de cranken
 Lang open houdt iyt vrees dat men hem af s'oud' dancken.
 Ter doot toe haet ick dees verbloedte schelmery.
 Des waren soo veel reem onmodich hier by my.
 Ick weet dat iyt de doot van t' Vier/ om af te grysen/
 My niet dan alle nut en ghene scha can rijzen:
 Maer isser oorsaeck om beletten desen strijd/
 Dat is op dat ghy niet soo snood' verderf en lijdt.
 Want moedigh' Jonghelingh' alhier moet ick u segghen/
 Dat ghy u crachten wel te recht wilt overlegghen.
 Teghen t'be moghen groot van het gheweldigh' Weest/
 En in uwe aenslach' hooch niet reuckeloos en weest.
 „ Weel die door moedicheydt nae lof en name streefden/
 „ Onseker van haer macht door stoutheyt schielijck sneefden.
 Het s'oud' my deeren dat soo cloecken Jongheling/
 Tot al des Werelts scha soo v'oech de doot ontfing.
 Welwil den harden strijd noch niet en is begonnen/
 Suldy nae wil van sin altydt veranderen comen/
 Maer nae des krijghs begin is het daer toe te laet:
 Hierom delwil ghy meucht u rypelijck beraedt.

Thefens.

Had ick rechtbaerdigh' P'ins gheen vaste raedt ghenomen/
 Ick waer dus berr' niet door de trotse Zee ghecomen/
 Maer het ghebleven in mijn soete Vaderlandt.
 Dan siende t'groot ghebaer hoor ooghen t'mijnder schandt
 Te keeren wederom. Hoe qualijck s'oud' ghenoeghen
 Mijn arme Burgheer! hoe s'oud' t'mijn stadich v'oeghen
 In't hooch en edel hert! hoor slecht berucht en bloot
 Soud' zyn mijn groote naem/ waer ick niet beter doot!

Minos.

Reen Minos, wilt hier in niet oher my ontfarmen/
Soo luttel acht ick niet de crachten van mijn armen:
Soo luttel acht ick niet dapperheydt van gheмоедт/
Die lichaem van sijn cracht deelachtich wesen doet.
Niet dencken wilt dat ick in opset sal verandren/
Ick en mijn selschap zijn ghecomen met malcandren:
Wy sullen keeren t' saem naer hups deurt Water straf/
Of soecken in de buick van 't woede Dier ons graf.
Cloeckmoedigh' Doosten soen ghy toont aen u besluyten/
Dat ghy van't hooch gheslacht der Goden schijnt te spruyten/
Nu midts ghy zijt gheмоедт onsterffelicke lof
Te soecken door de deughd' /hier hebby 'twaerde stof/
Die ick u niet bemy dies laet ons gaen te samen/
Met goede spijns en dranch verguicken ons lichamen:
Daer nae wanneer't u lust het Dier tot stryden text/
Ergierigh' Jongheling' wast op met sulcken hert.

Tweede Bedrijf.

ARIADNE.

Alstercke fantasie wil ick u niet berouwen/
Mer wat begocheling verlijstert ghy mijn sinen/
Wat hangt my dus aen't ooght' /tgheen mijn verstandt bemorst?
Wat lepter dus en speelt onder mijn lincier borst/
En trecht door al mijn leen en dreycht mijn teder harsen!
Ach wat benautheydt comt schiel' ck mijn hart beparsen!
Nu Ariadoc cloeck en handt met al u macht
Dees rebelinghe wpt u besighe ghedacht.
Hebby niet wel ghehoordt van onse bedaerde Wijben/
Dat in't beginsel zy daer licht is wpt te doriben:
Maer swaerlyck alse staet ghewortelt in den sin/
En graeft de put soo diep datter't moet blyben in!
Maer hoe't is veel te laet mijn wil is al ghedwonghen/
W edel bekenis o Theseus is ghedwonghen/
In't diepste van mij ziel en heerft alleene daer:
Sp is niet in de mij: /maer ick ben inde haer.
Nu edel Jongheling' van schoonheydt wpt-ghelesen/
Het op-doen Goddelijck van u hooch draghent wesen:
Dooch draghent niet om niet u edel heus gheмоедт/
Dat in u ooghen claer sich hzolyck open doet/

(En upt de groene boest comen so rijpe reden:
D toondt op-geboedt te zijn in parck van steden.)
D mannelijcke deuchd' en liefde tot u landt/
Wasst pder ooghenblick in mijn beroert verstand.

Wech soete sotternij flux seg ick wilt vercepfen/
Eer dat mijn cranche bzen sich t eenemael bergeckt:
So niet dan angst en baer in sotte minne steckt/
En sozghje vol berdyet/waer van het hert mach epfen/
O Min upt mijn verstandt wilt dan te rugghe depfen/
Ghy die mijn het vernuft met lose schijn bebleckt:
Flux soete sotternij wech sech ick/en vertreckt
Met u beloften schoon van pdele ghepepfen.
Datmen der minnen cracht in zijn ghemoedt ghedoocht/
Wanneer een vaste grondt sich aen u hoop vertoocht/
Is eenichsins gheraen:maer die ghy kent verwinnen/
Te minnen sonder hoop dat s. doorn en beuselinghen
Dus soete sotternij vertreckt van hier ghering:
Wech seg ick:en vertreckt upt mijn verwarde sm.

Sacht Ariadne, sacht ghy lastert hier ter ste
Die groot vermoghen Min/en doo? hem Theseus me.
Beveelt dus onverbacht u Minne niet te coelen/
En is gheen ondeuchd' /streckt tot ware deuchd' te boelen:
Ten is gheen dootd' sond' datmen medelijden heeft/
Met een die om de deuchd' sich in perijckel gheeft.
Dat doet ghy haze Pzins die om uw' ondersaten/
Van d'alder/ waerste last te bzen aengaet vaten.
Een sozghelijcke wech vol van verwarde paen/
Om's breeffelijcke Dier cloeckmoedich te verslaen.
Maer den Doolhof die Dædalus seer constich wachte/
Wiens uitcomst nauwelijcks hy selben bonde en achte
Ick niet met allen by den Doolhof daer so vert
Mijn reuckeloos verstant is schendich in verwert.
De felle crachten van het Monster onghenadich/
Zijn niet met allen by der minnen God grootdadich:
Ick heb veel meerder reen om mij t'ontfarmen/dan
Over mijn selven/als over een ander man.

Maer hoe!ten sy dat ick naerstich gae bespozen
Tot zijn behoudenis/ick selve gae verlozen.
(Deert mij mijn eyghen smact/tis onnodich ghelwis/
Dat ick niet Theseus stae en hebbe derengs)

Mijn wel en qualijck baert hangt gantschlyck aē den zynē
 Het g'luck dat Theſeus vindt/sal Ariadne vppen:
Maer wat iſt of hy ſchoon her le ven al behoutw/
 Indien ick niet te min gheſtadich in mijn routw/
 En in'tverwerde net der Minne blyve ſteken:
 Want her mijn niet en voeght den Gelman aen te ſpreken.
 Ach al te wyden ſchaemt! wat ſware ſlaverny/
 Leght ghy de Drouwen op? En zyn top niet ſo byp
 Geboozen als de Mang? Iae/maer top moeten duycken/
 Onder het juck van dees/ en andre wezet gebuycken:
 Waer dooz dat onſe Luſt ſtrenglijck werdt geſnoert/
 Die ſp dooz langhe tijt vaſt hebben inghevoert.
 Ach Theſeus! ſo ghy ſiet wat Ipen ick moet vraghen/
 Waerom en comdy niet om myne Minne vraghen?
 Van ſo ghy t niet en ſiet/ſo moet ick mynen noodt/
 V claghen by gheſchijft/dewyl de ſchaemte roodt/
 Te ſpreken mijn verbiet/dat mijn de Min gaet hieten:
 Immers de Brief en ſal zyn verwe niet verſchieten.

A R I A D N E. C O R C I N E.

Ariadne	Corcine. Corc. Dochter: Aria. Ach. Corc. Wat iſſer dat u deert
Ariadne	Ick openbaert haer niet/mijn ſinnen zyn ghekeert.
Corcine	Iſſer per dat u ſmert:wiltet mijn mede delen.
Ariadne	Ach waerde Doeſter! Corcine. Suldy my u dooſheyt helent
Ariadne	Sal ick het doen oft niet? Corcine. Seght vyllyck wat u let/
	En op u Doeſter waerdt een vaſt betrouwen ſet/ Dat ſp tot u verdziet eenighe raedt ſal crijghen!
Ariadne	Ach! mijn inwendich vper en can ick niet verhtwyghen; Mijn heymelijcke ſmert moet nodich zyn vertelt/ Daer room af watter mach;de Min doet mijn ghewele.
Ariadne	Doeſter. Corc. hoe nu? Ariad. de min Cor. vertelt my uwe ſmert
Ariadne	De Min. Cor. de Min. Ar. de Min vā Theſeus bzant mijn hert
Corcine	De Minne bzant u hert/hoe segdy dat om wien? Om Theſeus. Corc. Theſeus? och/dats qualijc toegeſien: Een wuſſe Dzenideling hebt ghy tot lief verkozen.
Ariadne	Maer die te boven gaet al Cretaas ingebozen.
Corcine	Ger dat de minne waſt treckter u ſinnen van.
Ariadne	Te laet iſt dat ghy bidt dat ick niet doen en kan.

Ghy

Corcine. Ghy keunt/indien ghy wilt/dees raserne stillen.
 Ariadne. Indien ghy wilt:dat swaer/maer ick en kan niet willen:
 Corcine. Ghy moet:daer is gheen hoop:want hy bemint u niet.
 Ariadne. Gheschieden kan het geen dat noch niet is geschiet.
 Corcine. Hy weet niet van u smert;hoe soud'hy weder minnen?
 Ariadne. Ick sal't hem weten doen/het gheen ick sy van binnen.
 Corcine. Teghebyupck laet het niet roe/noch oock de schaemte stuur
 Ariadne. Onbillijk is'tghebyupck/ick bolligh de natuur:

My zijn so byp als sy. Corcine. Hy sal u niet verkiezen/
 Maer wepen u misschien. Ariadne. Can icker in verliesen?
 Corcine. Maer hy sal sterben of vertrecken over Zee.
 Ariadne. So sterft Ariadne, of so vertreckt sy mee.
 Corcine. Beloofst hy u zijn Min/hy sal zijn woordt niet houtwen.
 Ariadne. Och/meuchdy zijne deuchd wel sullicx toe-vertroutwen?
 Corcine. Ach eenvoudighe Maecht!keundy de Maans niet bet?

Sy slupten soet tot dat de Voghel is in'tnet;
 Lichtveerdich en ghebepnst/twee punten om te bresen.
 Ariadne. Dit segghense altesaem der Vrouwen doen te wesen:
 Corcine. Mijn Leytsman is de Min/daerom laet mijn betien.
 Helaes!een ongheluck en can-men niet ontblien/
 Wanneer de Boon verstoort van voorszicht ons beroben.
 Wat reden dat ick spreek/sy zijn vooz eenen doven.
 Nu dan/mijnDochter/so dan alle goeden raedt/
 Om u vooznemen om te stoten/come te laet/
 En condy niet de wech/die beplich is/betreden/
 So sal ick alle moept'en naersticheydt besteden/
 In'tgheen dat u beliest sochbuuldich/om daer deur/
 Indien het moghelyck is/u quaedt te comen beur;
 Ghebyupckt my in u dienst/ick stae tot u gheboden.
 Ariadne. Laet ons gaen bidden van de goedertieren Goden/
 Om een gheluckich endt;daer nae sal ick een Briez
 Schryben/op dat ghy die gaet draghen aen mijn Lief/
 Eer hy nae'tPoolhof gaet teghen het Monster crachtich.
 Corcine. Ick breez voozwaer;God maect mijn brese loghenachtich.

CH O O K.

Staach soeckt het welich Hofzijn blinde lust te boeten/
 Die sy dan goedt of quaedt/heel sonder onderscheydt;
 Dies siet-men in zijn lust meer teghenhepdt ontmoeten/
 Als een ghemeene Man doet zyne arrebept/

Der

Der Princen kind'ren teer/worden tot allen spen/
In lusten oggheboedt/die werden dickwils groot;
Daerom so soecken sy tot onghetwoon verblipen/
Dickwils een nieuwe lust /die brengh haer inde noot.

Die stadich alle daechs zijn lust gheniet nae't winnen/
Verliest in't endt zijn smaet: want de gewoont maect eels
Dies die de kind'ren jong van de bevrēesde Princen
Opboedt in wellust/ooch haer alle lust ontfleelt.

Die tot de lust ghewent is van zijn jonghe daghen/
En weet noch goet noch quaedt/is teder van ghemoedt;
En als de smerte comt/can hys niet verdragen:
Maer raecht ter eerster stoot bedrukt onder de boet.

Het dertel Hof en is dan inder daedt so welich/
Noch menschelijcke niet/ghelijck't van bukten schijnt/
Maer binnen vol van twist/ en haet/en nijt crackelich/
Zijn schadelijcke vzeucht een vals behaghen vjnt.

Daer Princen kinderen zijn so welich niet van leven/
Ghelijck als menich man haer oozbelt onverbacht/
Soud haer om vzeemde lust dick in perijckel gheben/
Also ghemeene lust van haer niet wordt gheacht.

In Ariadne sien wy veel veranderinghen/
Van verwe/van manier/van wesen/en van sin;
En't arrich denckend Hof mompelt geen ander dinghen/
Als dat sy heeft ghelept op Theseus haer min.

Val overstende Son heeft in voozleden ja
De sachte Venus en de stoute Mars beclapt/
Aen haren Man Dulcaen dewyl sy samen waren
In lustich overspel/daer hy haer heeft betrapt.

De lachende Godin al is sy bly van ooghen/
Het speet haer langhe tijdt/sy noemden't een vertaet:
Sy swoer hy d'Welsche stroom/dat zyt hem uyt soud'vzogen
Was anders hare macht niet clepider als haer haet.

De Cupsheydt stadich ging haer des ghelijck aentrecken
En liet haer duncken't was haer me gheschiet ter spijt:
Want een encupsche daedt int openbaer't ontdecken/
In alder boeghen ooch regghen de cupsheydt strjdt.

Doo?waer een cupsch ghemoedt sal nimmermeer verhalen
Waer in een ander heeft oncupffchelyck ghedaen:
Maer een onkupffche soeckt oock dick met loghen talen/
Een ander maken buyl /zyn buylheyt doo? te staen.

Dese Godinnen bep gingen te samen spannen/
Om dit te wyken op des clare Zons gheslacht:
By deden Pasiphe verachten alle Nammen/
En minnen eenen Stier onmenschelyck bedacht.

Ontdeesters van de Min/beschaemsters van de Cupsheyt/
Siet dit exempel aen/ besdomt u wuffe tong/
En neemt eens naerslich waer watter tot uwent' hups leyt/
So mocht het dat de grofft van u de fynste song.

O ghy Godinnen hooch/wy bidden/wilt ghenoeghen
Aen de ghenomen wzaeck/bol deerlich ongherief;
En wilt het edel hups gheen meerder straf toe-voeghen/
Doo? Ariadnes Min op haer uptheemsche Aief.

THESEUS *Gevuapent,*

Godinnen die tot Krijgh en O?logh doet ghemenen//blijt/
Pallas die't stercke schild van't wijs beroemt Athenen//zyt/
Indien dat u te voet mijn Burghers altegaer//vielen/
Wanneer dat ick vertroock nae dese ghene elenen//strydt/
En ick ootmoet'lick quam doo? u hoghe Curaer//knielen/
Indien mijn Burghers opt u moghentheyt doo?waer//hielē
So tot beschutster u Athenen te verheben//plach/
Toont dat het woede Dier/van't welcmen seben paer//zielē
Dickwils in cozter tijt aen Proserpina gheben//sach/
Doo? dees mijn rechter handt comen om't hofe leven//acht/
So sal u rijckelyck ons danckbaer Burgherp//eeren/
Den welcken nopt so seer aen and're saeck bedzeben//sach,
Wilt u ghenadigh oogh' hierom Godin op mijn//keeren.
Waer spdy rechterhant hoe cloec'lye moet ghy dy weeren:
En ghy mijn moed ge bozst/die Theseus nopt in schandē liet/
Du gramschap onbetemt/alhier den tijdt doo? handen siet/
Datmen kan kloecke denchd' van utwe raserup leeren/
Hier laet de reden toe dat ghy upt utwe banden bliet;
Aen t'bzefelycke Dier utwe verbolgen tanden biet/
En gaet het grimmich met u reachten uptghelaten an:
En ghy mijnmoedich hert dat Theseus nopt in schandē liet/
Doo?

Woo? wien ick strijden veel verbaerlijc boven maten//wan:
Geen saeck so seer als dees mijn Burgherijc baten kan.

CORCINE. THESEUS.

Corcine

Hola/grootmoedigh Prinz. Hola/om niet onbaerdich
Te sieben;abontuert u selben niet lichtbaerdich;
Ick sie u cloeck ghemoedt/ghy gruwet niet woo? de doods
Want anders hielt ghy u wel beplig upt de noodt.
Ghy zijt van Godlijck zaet/ris aen u moet te merken:
Maer moedt is niet ghenoech om groote daedt te wercken/
Een sp dat goeden raedt haer oock gheselschap houdt:
Neemt my ten besten af/dat haer een Vrouw verstant/
Om alw'grootachtbaerheyt in zijn opset te raeden.

Theseus

Wie spdy Moeder? Of hoe comdy dus beladen
Met so?ghe woo? mijn doodt? Wie sendt u hier ontrent

Corcine

Ick ben de Doester van de ghene de mijn sendt;
Dat's Ariadne,die u bidden doet te letten/
Doozachtich op't ghevaer/daer ghy u in gaet setten:
De saeck wel overlegt/bedencht eens wat ghy doet/
So ghy den strijdt alwint/daer ghy toe zijt ghemoet.
Ghenomen daet u Mars noch Pallas laet verlegghen/
Hoe raecht ghy weer te rugh'upt de verwaerde weghen/
Daer Dædalus by nae bleef selles in verdwaelt?

Theseus

Doo?waet ghy hebt ghelijck in'gheen dat ghy verhaelt;
Mijn pber tot den strijdt liet mijn so veel niet dencken
Op mijn behoudenis/als op het Dier te crencken.
Wat middel om daer nae te keeren tot de Dooze?

Corcine

Daeromme sendt u Ariadne dese koozd/
Om inden ingaeng van het Doolhog vast te binden/
En die te volghen/om den wech te ruggh'te vinden:

Theseus

Ontfanght de nutte gaef van d'hoogh'-gheboozen Maecht
Bedel schoon Princes woo? my meer so?ge dzaecht/
Als ick opt heb verdient/als ick oock kan verdienen/
Ick kan haer nimmermeer vergeldinge verlienen/
Dees dancbaer moet sal zijn woo? d'eer die mijn geschiet.

Corcine

Sp wenscht u welvaert/en ander vergeldingh' niet/
En bid u desen Bries woo? u verdeck te lesen.
Adieu/vaert wel. Theseus. Vaert wel: Een Bries / wat
mach dit wesen?

Ick ben vermondert/eu mijn dunckt een selfsaem ding/
Sulcke ghemeynsaemheyt teghen een vzeemdeling.
By wipen is een vrouwe selfsaem in't oberlegghen/
Sy doet my groote jonst/ wat mach haer schryben seggen.

Opschrift des Briefs.

Veel doozspoedicheyt/ o Chesus hoogh bernaemt/
D Ariadne wenscht dat u mach wederbaren
Als u verheben moet/aen slayghen hooch omvaemt
En als hier stemmen veel u waerde lof verclaren.

Brief.

Grootmoedich Jongheling/waer't sake dat ghy dooecht
Dooz mijn so groote sozgh/als ick schey onghenoecht
Wt u perikel swaer/en met u ben te liden/
In waerheyt ghy soude mijn meer soeken te bezien
Wt de herwarde paen des Doolhofs daer mijn hert
En sinnen onverdacht so wijdt in zyn verwert:
En uyt het hard gheweldt van't Monster onghenadich/
Dat mijn verheert verstaendt in boepens hout ghestadich/
Meer als ghy onbersaecht u leven soeken soude.
Te maghen inden Hof van Dedalus ghebondt/
Leggen het Monster weedt/dat aen n Onderfaten/
Den gantschen aecomst van ons edel Hups doet haren.
Maer laes! de weede loop der Sterren liet niet toe/
Dat Chesus soude doen/het gheen dat ick nu doe.
Het gheen dat ick nu doe/ dooz dwang van vzeemde cracht/
Doe-wer't mijn teghen is/so can ick niet verachten/
D Liefde tot u landt/u denckd' die ghy betoont/
Deur dien dat ghy u lijf noch leven niet verschoot
Dooz ulwe Burghertj. Want in mijn Minne druckig/
Wiens oosfaeck dat dit is / houd' ick mijn noch gheluckig
Om de waerde van de ghene die ick min:
Ach! wat heeft oock mijn liefd' al teghenspoedt toch in.
De oosfaeck die mijn doet mijn waerdich Lief verkiezen.
Is d' oosfaeck die mijn doet mijn waerdigh lief verliezen:
Ten waer u edle deuchd' ghy gaest u in't ghebaer;
Ick minde u oock niet indien het anders waer.
Nu dan grootmoedigh Hups/ ghy zyt niet af te keeren
Want heerelijc besluyt/ ick sal de Goden eeren

Met

Thescus.

Met costel offerhand' en stozten mijn ghebeen/
Op dat de groote God u d'overhandt verleen/
Ghelijck u denckd' verdient/van't weede Dier verbolghen:
Soo't mijn gheweyghert werdt/ick sal u haestich volghen
Dae Plutoos dupster Rijck/dat in den afgron leydt/
En brenghen u de maer/hoe dat ghy werdt beschreydt.
Van soo't Juppijn beliest u d'overhant te jonney/
So wilt Ariadne het leven oock vergonnen:
Die u verbolghen sal/waer ghy sult henen gaen/
En soeken anders niet als uen dienst te staen.
Hoe Thescus? isf een droomlick soudt gaerne weten:
Misschien de beeltenis van de Princes van Creten.
Dien ghy op't costelijck banquet te nautu besacht/
Nam een verholen plaets te vast in u ghedacht;
En nu u moede leen den traghden slaep ghedogen?
Compt sy u in den droom dus onverbjaecht voo? ooghen/
En 't schijnt dat u de schoon en hooch-ghedoren Vrouw
Versoeckt van minnen/dat u beter passen sou.
Maer wat is dit? een droomken heb ick niet in handen/
En voel en sie 't papier dat haer betuycht te branden
In Thescus hete Min? En lees ick niet het schijft?
Verstaet ick niet de sin? verstaet ick niet de gift/
Die sy sochbuidich sand met wpselcke rede/
Aen eenen die haer opt de minste dienst en dedet
Ghelijck bemint ghelijck: een eckheus ghemoede
Heeft derenis met zijns ghelijcken tegheinspoet.
Grootmoedighe Princes van u ghedomen sinen;
Beminster van de deuchd: eieraet der Coninginnen:
Tot dat de blecke doot mijn cloetke doyt sal staen/
Sal uwe welbaet hooch daer in gheschreyden staen.
Nu Thescus/het is tijdt/en ghy zijt lang al vaerdich/
Betoont dat ghy de gift van d'edel Vrouw zijt waerdich.
Siet hier den ingang van het Doothof. Daerbaert wel
Mijn Onderfater al/en pder meeghesel
Die met mijn herwaerts quaemt? indien ick wederkeere/
Ter werelt en ghenoot nopt penant meerder eere,
Indien ick sterbe vroom/de doot en sal mijn lof.
Met my niet wissen upt: maer in het vroljck Hof/
Op d'ander zielen vroom sal die mijn vrechde gheven:
Een schoone sterresdach bereert het gantsche leven.

Derde

Derde Bedrijf,

THESEUS.

Lof zy de groote Goon/tot mynwaerts wel ghenepcht.
 Ghelyck een hooghe rots die dooz de Wolcken stepcht/
 En past op donder/noch op blixems wzeedt verfinden/
 Maer met zyn trofse crupn den hoghen Hemel dzeucht/
 Blyft onbeweecht/in spijt van de Noozd-Ooste winden/
 Van haghel en van sneeuw/die d'open lucht verblinden/
 En sich van d'onghenae des Hemels niet en kreunt:
 Als ondergraven werdt van veel ghelyck ghesinden/
 Zyn wortel ofte voet/daer't hele lyf op steunt/
 Dalt schielijck van den val rontom het aerdtrijck dzeunt:
 Verschiet de Herders wust/en de bewoonde steden:
 So dat het wildt ghediert dat in zyn hollen weunt/
 Verbaest te samen treckt zyn ridde righe leden.
 Al evenleens so ging het op den dach van heden/
 Met het verwoeste Dier/vermetelyk ontfeldt:
 Wanneer ick onversaecht dat te moet quaem ghetreden/
 Het scheen onwinnelyck te wesen booz een Heldt/
 So groot/so dapper/en so crachtrich van geweldt/
 So overmoedigh stoude het op zyn fluxse benen:
 Dooz onvernuede denckd heb ick 't ter neer ghebeldt
 In't vruchtelose zandt/Verlosser van Athenen,
 En als het slozten neer/so heeft het mijn gheschenen/
 Dat van den swaren slaghe de Wereldt was verdooft:
 Nochtans so tradt ick toe/en heb het boozt met eenen/
 Verbolgh ende mijn winst') eloeckmoedelyck berooft
 Van zyn verbloekte ziel/en bloedt-begerigh' hooft.
 'Twas doot/nochtans daer by doost ick my nautw betrouwē
 En heb het werrick van mijn handen nautw gheloost/
 So pfelijc lacht vol wreetheydt om aenschoutwen.
 Maer sacht wat Theseus, sacht/wat comē hier booz? Drouwē?

ARIADNE. THESEUS.

Met heusehen groet,
 mer spelen en met lingen,
 Gaette gemoet,
 Maechden en Jongelingen,
 Aen een dio doet,
 Zyns Vaders laet ontpringen
 W'teghenspoer,

Eeuwichlyck past
 Het desen dach te vieren:
 Hy heeft verraft
 De wreeste van de Dieren,
 Hieromme wast
 Met veelheyt van Lanrieren
 Zyn hooft belast.

Eeuwich

Eewich ghemeft
 Werdt uwen naem door defen
 Ter toon gheftelt;
 Ghy minnen doet en vrefen,
 En onvertelt
 By u eer, lof fal wefen,
 Grootmoedigh' Heldt.

Gheen aertfche macht
 Verwon het Monfter woedich;
 Maer d'edel cracht
 Van *Thefeus* herte moedich:
 Die van't gheslacht
 Der groote Goden goedich
 Is voort ghebracht.

Dees Prince fchanck
 V'teynde van u weenen,
 Wanneer hy dwanck
 Den menfche met vier beenen,
 Met bly gheklanck
 O Burghers van Athenen,
 Tijd't opter ganck.

ARIADNE. THESEVS.

Minos, grootmoedigh' Prince en d'Heeren altemale/
 Verwachten u te gaer in fijn vercierde Sale/
 Om daer de groote Goon als die u d'een byftandt/
 Te danken met ghebeen/en costel offerhandt:
 En u t'onthalen nae verdienst' van daden habe.

Thefeus. Doorfichtighe Princes ten waer uwt' heuf hepdt's gabe/
 My minners alfoe heel behouden had als sp/
 Iek acht sp kregghen noyt dees eere mi van my:
 Delwijt u foo beliest/gaen by den Coning binnen.

Ariadne. Indien het u beliest, dit is de wech na binnen.

CH O O R.

Diet wanckel aboutuer hercheeft/
 Dat onghelijcke gaben gheeft/
 Mach vrolijk fijn gheluck ghebrucken/
 Maer niet hobaerdich trots van coem/
 Want s'werelts gluck dat is een bloem/
 Schoon opghedaen van swacke ftrucken.

Het ghene dat den menfch bermacht/
 Op't midden handen fchoonen dacht/
 En weet hy of hy fal bermoghen/
 Wanneer het dunfter avondt werdt/
 Alfoe met dicke wolcken swert/
 Besluyt des Hemels is betoghen.

De mensche leeft in duysterheyt/
En sonder oprecht onderschept/
Van ware schae en ware hate :
En dat hem scheen het hoochste g'luck/
Is dickwils oorsaeck van zijn druck/
En ondergang van sijn state.

Al' egheen daer hy te boet hoor biel/
En dat hy 'thoochste boedel hiel/
Hem bleek op't hoochste te vallen teghen:
Beroude dickwils menich man/
Dat hy zyn scha ontfineekte van
De Goden/licht om te beweeghen.

Tot noch heeft Theseus deure ghebracht/
Zijn loslijck leven hoogh' gheacht/
En doet nu nulwe lof ghewaghen:
Dooz dien het sterke Monster weecht
Athenens herts berterend leet/
Aepdt dooz sijn rechterhandt berflaghen.

Zijn hooghe lof gantsch Creta krijt/
En van den clanc den Hemel spijt/
Tot in Iuppijs behouden salen.
Wanneer het wijs Athenen hoorde/
De tijding van de brabe hoorde/
Het sal sijn Prins als Godt onthalen.

Hy danekte hier af de Goden: maer
Wie weet of het niet beter waer/
Dat hy daer loslijck was ghebleven :
Alsoo ter werelt menich Prins/
Die loslijck leefden nae zyn wins/
Zijn lof verloor dooz lang te leven.

De schand' is doodt van't edel hups/
De sone van de Stier oncuys/
En van de dulle Vrouw' beroerich:
Een ietghelaten vrolichheyt/
Sich dooz het open Hof verspreyt/
En maecht de gantsche stadt ruoerich.

De schoone Conings Dochter bli/
 Dindt haer aen Theseus waerde zy/
 Die haer zyn weder-min gaet toghen:
 Waer dooſt haer selven soo berghert/
 Dat sy haer niet te beynsen weet/
 Maer hangt ghestadich aen syn ooghen.

Ghy waent u blamme werdt ghebluſt/
 En heeld't u in de meeste lust
 Princes/die Godt u kan verleenen.
 O blindt vertrouwen desen dach
 Wel men het beginsel mach/
 Van u en al 'tgheslachts verkleenen.

THESEVS. ARIADNE.

Theseus. Dond'raghetijcke smert/die ick ghedoogh' mijn Vrouwe/
 Is dat ick mercke dat ghy twijfelt aen mijn Trouwe.
 Princes eer sal ick upt dit Eplandt wijd' hermaert/
 Rae't wijs Athenen toe mijn reyse doen te paerdts:
 Het menschelijck gheslacht sal d'aerde laten baren/
 En bouwen steden grof tot woonplaets op de baren:
 De Beek sal clummen op teghen't gheberchte aen:
 De blam sal nederwaerts in plaets van opwaerts gaen:
 De Sonne sal hem in zyn Susters Waghen setten:
 Des Vechters wanghen sal de blecke Maen blanchetten/
 Dan eer mijn herte Min sal lesschen synen doſt:
 Eer Ariadnes naem sal gaen upt Theseus doſt.

Ariadne. Apne grootmoedigh' Prins sal ick met u gaen bluchten/
 Verlaten goet en bloet/en mijn Heer Vaders Hof?
 Mijn twijfelacht' gheſorgh' neemt my ten besten of.
 De grootheydt van't gheluck doet my in hese leven:
 Affnijdend' alle hoop/sal ick mijn moeten gheben
 Alleen in u ghenaed. Indien het dan gheviel
 Dat uwe Edelheyt niet meer van mijn en hiel/
 Als menigh' Edelman verachte zyn Vriendinne/
 Rae't jonstelijck ghenot van zyn verhoelde Minne:
 Wat upt-comst stontt my op? Wat toeblicht? Of wat raedt?
 Waer heerd' ick heen? Theseus. Godin indien ick u verlaet/

Zoo wensch ick dat de Goon tot gheener tijdt ghedoghen/
 Dat mijnen Vader grijs aenschouwe met sijn ooghen/
 Zijn onberwonen soom: noch door mijn wederkeer
 Deelachtich werd' de lust van mijn verkregen eer:
 Maer dat mijn Burghers in plaetse van haer verheughen/
 Van byeren/ en van blijd onthael/ aenrechten meughen
 Des leyde stacp van een overdoebich Uijck/
 En met verdrietich wee ontciereu 'rgantsche Rijck.
 Ick sal/ Princesse waert/ stelt u ghemoedt te vreden/
 Deeren en ontsien/ u dienen t' alder steder/
 Indien dat ick met u uwz Vaders handt ontblie.

Ariadne.
 Theseus,

Ach! minnet my doch dan: 'tgheen u belieft gheschie.
 Pu moet. Alcander gaet fluckx heymelijck bestellen/
 Dat Schippers/ Stuerliu/ ende radde Bootschepellen/
 Passen ghereed' te zijn teghen de midder-nacht/
 Wanneer de werelt van de diepste slaep betracht/
 Gheen omnesien en heeft/ wat ander liu bedrijven:
 Want ick besloten ben niet langher hier te blijven.

Vierde Bedrijf.

ÆGLE.

ICk schou de Werelt aen,
 En nae ghewoonte gaen
 Sie ick vast alle dinghen;
 Sy zijn dan groot of kleen;
 Maer ick helaes alleen
 Blijf vol veranderinghen.
 De dagh die voert de nacht,
 Het windjen wispelt sacht,
 Over de groene dallen.
 Het Wout de Berghen ciert,
 Maer ick ben heel verkiert.
 En blijf verkiert in allen.
 De Son, nae d'oude fleur,
 De doode cruyden deur
 Sijn hitte doet verrysen.
 Die doen haer open bly,
 Maer wie kan doch in my,
 Levendich leven wyfen.
 Het teder swacke gras,
 En t' vrolijke ghewas,
 Bedijdt by dawen reghen;

Die't dorstich aerdrick voedt;
 Maer wat dat my ontmoet,
 'Tis nimmermeer te deghen.
 Het wilt ghedierte springt,
 'Tghevoghelt dertel singht,
 De wufte Nymphen voeghen
 Bebloemt haer aen den dans;
 Maer kruyt noch roose krans
 En kan mijn lust vernoeghen.
 Een ander heb de loep,
 Van Satyrs, over de hoop,
 Vervolcht aen alle zyen:
 Dat luttel Nymphen cruyft;
 Maer ick ben niet verkuyft
 Met haer brooddroncken vryen.
 Het geyle Vee, nae lust,
 Sijn hongher plechtich bluft,
 Van steyle rootfen, vlieten,
 De beecken Zeewaert in;
 Maer ick draegh leyde Min,
 En kanse niet ghenieten.

Wanneer

V Annexer de gulde Son aen d'ander waert licht/
 En d'Aerd' haer schaduw' set tusschen sijn aengesicht/
 En tusschen taenghesicht des Maens/men siet bedlecken
 Haer aenghename licht/en clare glants betrecken
 Met nare duysternis die comend' onberwaecht/
 Verbaest met nuwe schrick' onwetend' aertsch' gheslacht.
 Behoefstich moet ick me op sulcke wijze quinen/
 Soo lang als ick ontbeer de clare Sonne-schijne
 O Theus van u ooght' / soo lang als ick ontbeer
 D' vriendelijcke jonst mijns s'lebens b'reuchde teer.
 Soo lang als ick ontbeer u teghenwoordich wesen/
 Soo leef ick in een Zee van hope en van wesen:
 Maer laes! ghy denck niet eens grootmoedigh' edel Veldt/
 Dat ick sint u vertreck/heb d'uren droef ghetelt/
 Welck in't hertoeben tracch mijn scheenen stil te toeben/
 En wylt mijn bitt're smart een soete smaecte te proeben.
 Maer mijn ghedachtenis/helaes! die is soo verd' /
 Als 'dichaem van u is/ ghebloden wylt uw hert.
 Mijn ongheluck ist nu dat ghy u waerde minne/
 Op een sterflijcke Vrouw verplant van een Godinne.
 Godinn' die soo veel leedts om uwen't wil gheschiedt/
 Dat het onsterffelijck te wesen haer berdziet.
 Ghy doet u self te coyt: daerom in plaets van wake
 Te nemen ober u ick medelijden smake.
 Een sterffelijcke Vrouw onthoudt my mijn ghemucht:
 Maer sy en sal niet lang ghenieten dese vrucht/
 Indien ick Egle ben/ Egle die dooz de crachten
 Van woorden en van crimpd' dick op verscheppen nachten/
 In't midden van haer loop heb schielijck stil doen staen
 De Perden alle beyd' van de beswozen Maen.
 Indien ick dooz de cracht/en const van Coerpen/
 Het lopend' Jaer heb doen vergheten sijn ghetpen/
 En 't Aerdtrijck onghesien begraven in de sneeuw/
 Als denae hie Son versocht een hete Leeuw:
 En als hy nae den Ram ging sijnen Waghen stieren/
 De Boomen van haer Oost/met Cozen 'twelt vertieren:
 Indien ick sonder windt/met eysselijck gherucht/
 De troste golven heb doen rijssen inde lucht/
 En heb de selve weer verboden haer te roeren/
 Vanneer den Noorden windt met haer quam oorlogh' voeren.

Indien ick heb de loop des snelle Beecks belet/
En 't Water wt de Zee doen climmen op zijn bed:
En 't Water des Fonteyns/in ste van wech te loopen/
Doen blyben op zijn plaats/hooch op malsander hoopen:
En ick tot lust van mijn ghespelen/s' sabonts laet/
Heb 'toud' ghelwozekt Wout doen danffen op de maet/
En alles wtgherecht wat datter schijnt te wesen/
Teghens de vaste Wet vande natuur in desen/
Sal ick dooz myne const niet houden d' oberhandt:
De tijdt sal comen dat de Minne/die nu brandt/
Het herte van mijn Lief niet meer zijn hert sal krencken/
Als nu mijn Minne doet daer hy niet op mach dencken.

Ghy die de roeste maer de straffe Scepter draeght/
Van't duyfter nare Rijk met schyck en angst gheplaeght/
Driehuldigh' Hecate, betoont my nu u jonste/
Indien ick opt nae eyfch van de verbloekte conste/
Met warm menschen bloedt/ghelijck my was gheleert/
En magh're Beesten swert u Outaers heb ghe-eert:
Heb ick u opt met roock van doode menschen leden/
En met het storten van afgrijsliche ghebeden/
Met gruwelijke dien nae de manier versaeft/
Soo comt my nu ter tijdt in mijn opset te baet.

En ghy o Coning wreed/die de bedruchte zielen/
Een yder nae verdienst met straffe doet bedielen/
En over 'tlichte volck strenghe gheboden gheeft/
Onder wiens tyranij den woesten afgrond beeft:
Wiens donderighe stem die rasernyen wesen/
En 'nebelachtich Hof wilt my te wille wesen.

Thesophon' en Megara seurt u daerom niet/
Datmen u Sister hier in't s'wereldts licht ontbiedt/
Haer selschap suldy maer een cozten tijdt ontbeeren:
Tot se my heeft ghedient/dau sal sy weder keeren.

Toont altesaem u jonst, dat ick mach varen hooxt:
Siet hier al t'gheen ghereedt dat tot de soeck behoort.

Hecate dits u kranz gheblecht van neghen Slanghen:
Dit s' van eens leber die sich self had verhanghen.
Van een drie-saerghe dracht is dit gheronnen bloedt:
En dit een Pacht-wyls gal/die dickwils wonder doet.
En van een swarte hat zijn alle bepd' dees ooghen/
Die ick haer levendich heb wt het haast ghetoghen.

Een hongerighen Hondt heeft aen dit been gheknaccht/
 En op zijn meeste lust heb ick het hem ontsaecht.
 Dit is de Pluym van Strix, de pselijcke Deughel/
 Diese gheftropt heeft upt haer nare slucker vleughel.
 Dees Baert heb ick een Wolf al slapend' afghesneen.
 En dese haerssen zijn van Merck upt menschen been.
 Mijn Bebert is ghedaen als Cobereffen pleghen/
 Barboets dooz' t nare Wout/en een saem summe-weghen/
 Gheen ding en is versuimt: daerom besweer ick dijn/
 Aleto, dat ghy hier terstondt verschijnt hoor: mijn.
 Fluckx haest u raserny/al eer dat ick mijn wende/
 Tot woorden die wel staen doen soudén ober ende/
 D'swaertsenpuch Hapz: tot woorden daer de Vrouwe/
 En Coningin des Hells bebreest hoor: beven sou.

AEGLE. ALECTO.

Agle. Aleto/Alecto/Alecto. Aleto. Wee d'zoethe aerde/
 Die noyt een meerder quaedt/dan ick en ben/bes waerde.
 Wie ist die niet gheweldt in't licht mijn comen doet
 Van den ghehate dagh? Wie dwingt my dat ick moet
 Laten de d'zoethe kunst vol pselijcke Beesten/
 Die tot quellige zijn van de berdoemde Gheesten?
Agle wats u begheer? **Agle.** Aleto ick bevin
 Dooz' crachten van mijn const/ dat Theseus zijne Min
 Standvastich heeft gheset op de Princes van Creten:
 Dies ick begheer van u wat hy mi maecht te weten/
 Alsoo ghy alles weet watter ter werelt schiedt.
Alecto. Weet dan dat Theseus niet Ariadne bliedt
 Dooz' d'onghebaende Zee/en heeft haer me ghenomen
 Sonder haer's Vaders raedt/om herwaerts me te comen?
 Dies blucht hy al zijn best/om Minos handt t'ontgaen/
 En meent te Naxos mite nacht te legghen aen/
 Om zijnen Legher op het Eplandt te gaen stellen/
 En te berberschen zijn vermoende Boot/ghesellen.
 Hier hebby' t'gheen ick weet/ gheeft my mijn oorlof van.
Agle. Noch niet maer mijn ghedaent terstondt gaet nemen an/
 En als de nare nacht het aerdtrijck heeft betoghen/
 Soo comt te Naxos hoor: mijn Theseus bedd' gheboghen/
 En sterckt hem heftich aen in dese mijn ghedaent:

Maer

Maer maghet ende bleek / en bitterlijck betraent /
 Met strenghe woorzen comt ober sijn ontrouw claghen /
 En blaest hem in 't vergift om sijn ghemoedt te knaghen /
 En treft hem met u toers op dat hy sich verbaes /
 En onberduidich doo; berouw van wantrouw raes /
 En rasende begheef sich herwaerts op de baren /
 En laet sijn nuwe Lief en nuwe Liefde baren.
 Haestich van hier vertreckt en mijn ghebodt voldoet.

Alecto. Het gheen dat ghy ghebiedt, volbrengh' ick metter spoed.

CH O O R.

Het bals geluc dat heeft gelogē met 'tsthone mōne aēsicht beem /
 Het edel Conings hups bedrogen // raecht schielijck in 't getreue /
 Alst in zjn meeste fleur / de tijt met vzeuchde oberbrachte / deur.
 En luttel op de droefheyt achte // doe stondt helaes! alrede vooz

Doe boozspoet sich alleen hertoochde / met aengenaem ghelaet /
 Op tegenspoet men niet en oochde // nocht oberhangend quaet:
 Helaes! hoe luttel raedt weet den verwaende mensch elendich /
 Tegen 'tgeluc heel onbestedich // dat enē oogēblic niet stil en staet,

'Tgheluck dat is alleen ghestadich // in d'onghestadicheyt /
 Dat belt de Prinzen overdadich // van haer groot achtbaerheyt
 Sonder onderschept / verheft het weer de slechte lieden
 Tot hoghe staet en trots ghebieden /
 Die luttel tijds daer nae den val bereyde.

Indien't gheluck gewent te wenden // sich nimmer stil en set:
 Gheen hoge moet en sal verblenden / den gheen die daer op let:
 Die wijselijck betredt / des werelts padt sal stadich vzesen /
 Als hy boozspoedich schijnt te wesen /
 So halt hy doo; geen onbersicht in 't net.

Indien 'tgheluck gewent te keeren // sich nimmermeer set vast
 Men sal 'tghemoedt oock niet berneeren / van ongeluck herrasts
 Maer als men is belast met hoop sijn ongheluck bezagen /
 Alsoo't noch goetd noch quaetd kan duwen /
 Hetwelck den mensch onessen ane tast.

Het Hof ghekeert met sijne schade // hoe seer't herandren ean /

En comt sijn dinc niet eens te stade // noch leert niet eens daer an
Dat wederomme van // de teghenspoedt can boozspoedt comen/
Waer dooz can d'Hope zijn ghenomen/
Die inde d'uck vertroostet menich Man.

Het angstich Bosghes in verslagen // dooz t'schielijck ongebal/
Doet al het Landt van Creta waghē // met eysselijck gheschal :
De krijghs-lyc ober al // de wack' re roepers haer berdoecken/
Om met Salepen snel te soecken/
D'onfschaecte Maecht gheboert nae bzeemde wal.

Maer wie sal Ariadne binden // die met haer Tiesste bliedt ?
Het jonste van de dienstbaer windē // dooz Theris woest gebiet/
Daermen geen spooz en siet // en yder mach een man berstreckē/
Het zepl tot in den top op-treken/
En roepen al sijn best, maer meest om niet.

Doen mē in boozspoed welich blonckē // wast tijt om toe te sē :
Maer Weelde maecht den mensche d'zoncken // dies' tongeluck
moet schien :
En nu men d'uck bespien // misem'er met lijdsaeinheyt in wan-
Denckenbe dat het can berand'ren / (d'ren/
En achten't d'anch die ons ten besten dien.

ALECTO in de ghedaente van AEgle. THESEVS.

Alecto.

Wet Theseus, Theseus wet: Maer Theseus is u trouwe !

Dat ghy u lichte Min op een sterflijcke Vrouwē /

Op sterffelijcke Vrouw u Minne stellen gaet /

En mijn een Welt-Godin onwaerdelijck verlaet.

Godinne die ghy weet in uwe Min te blaken :

Godinne die om u d'aecht magher blecke kaken :

Godinne die van swert d'onsterffelijckheyt is leedt :

Wat isser dat ghy die ontrouwelijck bergheet ?

Soo trouweloos bergheet: en bzenght in mijnen lande /

En nuw uptheemse Wraet tot nijnder spot en schande.

Dees trouweloosheyt's bleck u hooghe naem bemozst:

En nuw ontfeken blant / plundert u cloecke bofst.

Hoe Theseus? Hoe! Wat s' dit! De gheen die mijn bedrogghen

Het sulcken pbers schijn zijn die belosten loghen!

Ich sweer u by mijn eer, dat nimmer ander brandt

Van Agle, baten sal sepdy mijn inghelwandt.

Wine lichtbeerdicheydt die sal het noch ontghelven.
 Wee d' uir/ wee d' ooghenblich/ dat ghy u Minne stelden
 Op nuw verlossen Lief/ en d' oude Min vergaet/
 Het sal u rouwen/maer alst rouwen comt te laet.

Theseus. Egle, waer heen! Hoe nu? wildp u Lief ontblijden?
 Mine/verbloecte tijdt/ dat nuwe blomme bieden
 Min trouwelose boest. Mine/verbloecte tijdt
 Dat ghy Cretensche Maecht/ my eens verschenen zijt.
 Egle, waer bliedp heen? Bedroefde Welde-Godinne/
 Ick boel verwecken wyer van mijn begraven Minne.
 Egle, wat hertseer heeft u waughen roodt ontciert?
 Hoe comt dat ghy u hant met huyf noch snoet bemert?
 Deffen boozhoofst lijckt het selfde met niet allen:
 Hoe comt u aenschijn friss dus magher ingheballen?
 O ontrouw! Theseus ist u ontrouw' die haer quelt/
 Dat ghyse soo vergheet/ en in haer plaetse stelt/
 Een sterffelijcke Vrouw' dus zyd haers onwaerdigh/
 Ondankbaer/ onbeschaemt/ oneerlijck en onaedigh.
 An Egle, u edel beelst/ verschijnt mijn inden droom/
 Maer ick begheef my met mijn Schepen op de stroom/
 Om keeren te huyf-waert en op een cozt te binnen
 D' Alberbegaefste hande blijde Bosch-Godinnen.
 Alcander blicht booz heen/ en doet van stonden aen
 De Schepen maken reed/ om haerdich t'zepl te gaen.
 Ick volghen u mijn best en wil de Vrouw hier laten/
 Terwijl datse slaept soo salse met haer praten/
 En jammerlijck ghebaer met keeren mijn ghenoedt:
 Peter elendich haer/ als ick in teghenspoedt.

Vijfde Bedrijf.

ARIADNE. CORCINE.

Ariadne.

VVat schrikelijck droom beswaert mijn hert met angst
 Of heb God ick den ontwaecht op het alderbanste
 Mann troost waer zyd slaept ghy noch? de moeghen stont
 Vertocht haer aenschijn blanck en roo coralen mondt.
 Hoe Theseus, hoe mijn hert, wat's dit? De leghe plaetse
 Hoe Theseus, stadt op van Ariadne: En laetse
 Souder te segghen wat u tot het reysen pozt!

Maer jdyd? Och mijn hoop: Antwoorde my op het hoort.
Corcine. Cor. Dochter. Aria. Wats bā Thefeus. Cor. Dats eē bzage
Die u antwoorde berespcht. Ariad. Npme wat swaerder plage.
Weet ghy niet van mijn Lief? Cor. Ic denck niet dat ghy boert?
Is Thefeus wech en heeft hy ons niet me ghevoert?
Hou Thefeus. 'Egantsche Bosch verhael mijn deerlijck krijten:
Maer Thefeus antwoorde niet. Ariad. Dit's tijt onnut verslijten.
Vliedt flucks nae't luwe Bosch/en soeckt al land-waert in/
Ick loop aen strandt besien of ick de Schepen bin/
Malcander sullen wy hier binden weer in't leste.

Corcine.

Dochter adieu. Ariadne. Adieu mijn Moeder, doet u beste.
Ap my mijn bzeg is groot/nochtans dat Thefeus vliedt/
Sonder zijn waerde Lief/dat tijcht mijn herte niet:
So groot ondanchbaerheyt en can in hem niet baten:
Nochtans heeft menich man ondanchbaerlijck verlaten/
Zijn wtverdoogen Vrouw/die hem vertrouwen/ras/
In wiens bereyde jonst hy meest ghehouden was.
Oft trouw oft ontrouw is/ tcomt my wel haest in't lichte/
Want t'zeelwaert in is van dees plaets een by ghesichte.

Npme/halsch Verrader. Ap bijn onedel hert.
Bedrieghelijcke schelm/en dat mijn meeste smert/
Ondanchbaer booz de jonst waer van ghy waert onwaerdich.
Ghebeynsder dan ghebeynst en lichter als lichtbaerdich.
Menedighe rabaut/ghy zijt niet van't gheslacht
Der Goedertieren Soon: maer ghy zijt booztgebracht
In't Noorden dick besneewt: daer niet en is te binnē
Van alle weerdheyt suers. De bziesshende Tecuonnen
Hebben u daer ghesoocht. Cyger en Wep verwoede
Hebben met rauwe spijs u songheyt opgehoedt/
Een treffelijcke roem/ghy hebt een Vrouw bedrogen.
Waer henen Thefeus? keert u Zeplen opghetoghen.
Went Thefeus, en verschoont uw ingheboghen mast.
Houdt Thefeus, houdt u Schip/theeft niet zijn volle last.
Reemt my alleen noch in/dat can u luttel schaden.
Ghy boert mijn ziel mijn lijf sal u niet overladen.

Is dit u trouwe? Dit uwe belofte schoon?
Is dit de danchbaerheyt? Is dit verdiende loon
Booz mijn betoende jonst? die ghy mijn woert te houden/
Soo langh als Sterren aen den Hemel wesen souwen?
Menschouwt de clare Son wiens Godheyt ghy bedrieght.

Dits mijn gheuep dat ghy menedichlijcken lieght.
Bliedt heen/bliedt heen u best: Ghy sult int eynd' bespien/
Dat ghy mijn wel/maer niet de Goden condt onthlien/
Wiens hoochepdt dat ghy swoert. Die sullen hare sake
Verholghen bet als ich/en niet gheen slechte wrake.
Haer bidd' ick ernstelijck dat sy rampsalich scheuen/
En u gheen minder quaedt/dan ghy my doet/toesennen.
Helaes! bedroefde Vrouwe waer sal ich blieden heere?
Wat gaet mijn aen? Doo? wie laet ghy my hier alleen?
De windt die voert u nae de stemme van mijn claghen:
Maer snelder isse in u zeplen hoor te saghen.

Maer ydyp weede doot? wat ist dat ghy hertoefst?
Siet mijn benauwde borst die u ontfet behoefst.
Weed' seggh ick weede doot: Niet om u weede' berflinden/
Maer om u weede' bertreck ick sal u seluen binden:
Indien ghy noch berhepdt ick wil my werpen d'ae
Inde verholghen Zee en d'ijben Theseus nae:
Haest dat mijn coudde lijck/hem eenen traen asdinghe.
Adieu berduetlijck licht: Siet hier de plaets ick springhe.
My bloode lebens lust mer wat plijmsstrijckerp
Comt ghy en set mijn cloeck boornemen aen een sy?
Neen neen/het is om niet de doot sal mijn bermelen:
Berberghen sal ich gaen by de bedroefde zielen/
Die ongheluckich hier ter werelt zijn gheweest
Maer Trouw' in hare Min/hoe/ydyp noch bedeeft?
Nu Conincklijck ghemoedt betoont u yzoom int sterben:
Van conuner moet ghy toch nootsaekelijck bederben
En langhen lesten hier/indien ghy u verschoont:
Want dat's een Eplant woest daer God noch menschen woont/
Die u vergincken can of eenigh' troost can gheben/
En als ghy in elend' endicht u droebe leben/
En salder niemandt zijn die u de ooghen lincht/
Niemandt die u begraest ten sy in hare bucht/
Misschien een deerlijck graf de Dieren u beropen/
Die in dees Boschen dicht haer wilde leben lepen:
En hebben nu misschien u Doester al gheschendt/
Die ghy doo? t groene woudt licht aertich henen sendt/
Om u licht aertich Lief haer te berghen te soeken/
Die zwaerts in u zepl niet zijn ghespannen doeken.
Wat bedyp dan? wat ydyp doo? de doot verhaert?

CORCINE. ARIADNE.

- Corcine.** Ach! hopeloofe Vrouw niet soo mistroostich baert/
Verschoont u leven song en wilt eens overweghen/
Dat de grootmoedigheyt gheensins en is ghelegghen
In't wenschen om de doodt/wanneer u leedt ontmoedt/
Maer in't verdraghen bande sware tegghespoedt:
Laet daer in blijckelijck u manlijck herte werden.
- Ariadne.** 't Is dulleghdt in zijn smert alwillens te volsherden.
- Corcine.** 't Is billijck dat van God ghy uwe tijdt verwacht.
- Ariadne.** God heeft mijn sterresdagh ghelaten in mijn macht.
- Corcine.** Ghy gnaemt niet als ghy woudt het leven aen vaten/
Maer als het God gheviel/ Dus mooght ghy't niet verlaten/
Door dat het hem ghevalt die't u ghegheben heeft.
- Ariadne.** 't Ghehalt gheen goede God datmen elendich leeft.
- Corcine.** Soo lang ghy zijt te lijf can't abortuur noch wemmen.
- Ariadne.** Belaeft wat abortuur can my 't gheluck toefemmen?
- Corcine.** Het selfde dat u heeft van u gheluck ontbloot.
- Ariadne.** Och dat is onghesien in dees wterste nootd.
- Corcine.** 't Ongheluck waft me ten is niet lang gheleden.
- Ariadne.** Bedriegh'! ik is de Hoop/diemen neemt sonder reden.
- Corcine.** Hoe sonder reden? Dunct u dat soo onghesien/
Dat eenich Schip van hier comt lichten bejd ons lien?
Ariadne. Ghenomen het ghebeurd/waer sou'd' ich henen blien/
Pae Grieken? daermen my sou'd' keeren bande wal?
Ofte nae Creten, daermen my versmaden sal/
Om dat ick onberdacht ging bluchten buyten rade
Mijns Vaders/daer ick by sal zijn in onghenade.
Wee my bedruckte Vrouw! wee my wat gaet mijn aen:
Corcine. Comt Dochter laet ons inden tijdt berheyden gaen/
Een onberwacht ontfet can ons de tijdt verleenen.
Ariadne. Ach! bedd' /betweeghlyc bedd' /vermeubwing van mijn weene:
Eenighe kernier van ons bzeughde onghemeldt/
Een zy dat Theseus mi die spottende herteldt.
Ghy weet van onse lust en brenndelijcke talen:
Ghy weet van het ghehepust en ongherepust onthalen:
Gister abortot ghy ontfangt sepd' ons moede leen.
Laet! Watcomt zyn wy niet nu 't ontfacen met ons tweent?
Ach! roontloofse borst met valscheyt het beseten/
Gedanklaer wyde Lief hoe kundy soo hergheren/

Een die om u verliet haer Coninglijke Stam :
Hymne/verbloecte dagh dat ick ter werelbt quam.

BACCHVS. ARIADNE. GORCINE.

Bacchus. Ick ben de groote God/wiens treffelijcke crachten
Indien rijck vermaert grootdadich t'onderbachten.
Ick ben die groote God die't sap der Druyben schauk/
Aen't menscheijck geslacht/doen't enckel water drauck.
Ick ben dien Veldt-heer groot een spiegel alder Helden :
De Soon waer op Iuppijn meest zijn vertrouwen stelden/
Als den verwaenden hoop der Reusen/die ick drongh/
Stap'lende bergh op bergh zijn hooge Rijck besprongh :
Daen toond' ick mijn bequaem te wesen tot de wapen/
En niet alleen tot lust van dans en spel gheschapen/
Hoewel t'ghemeen gherucht mijn crachtich oberstemt/
Om dat de volcken/die'ek met oozlogh heb ghetemt/
Onder mijn sacht ghebiedt een lustich leven leiden :
Diet wulps/somen seyd't/maer vrolijck en bescheiden.
Het ging ter werelbt wel dat yder Prins soo de/
Bestuerende zijn volck in lust/in rust en bze.
Eens pders mondt is vol van mijn gheloofde wercken :
Men eert mijn en aenbid't in swaer gheboorde kercken/
Daer op veel Outaers werdt met soete roock ghebiert/
Die stadelijcken zijn met cranskens bars verciert.
Maer ghene kercken rym/hoe groot van tinneraget/
En staen mijn beter aen als lustighe Bosschaget/
Daer ick ghemerelijck mijn in vermeyen gae:
En des boertighe sleep die volcht mijn stadich nae.

Mijn docht ick hoorde hier terstondt een stemme claghen/
Dies ick my herwaerts liet van mede-lijden jaghen :
Sacht hoor ick gheen gherucht/of eyndicht het gheringht

Ariadne. Hymne verbloecte stontd't dat D'outde my ontfing.
Hymne/verbloecte tijdt dat ick opt ben ghebooren.
Ach! wreden Hemel/waerom heb ick niet herbooren/
Het leven alsoo haest/soo haest als ick aensach/
Het ongheluckigh licht van den bedroefden dach/
Soo mijn stontd' ober't hooft d'ellendichst aller staten.

Bacchus. Dits Ariadne, die van Theus is verlaten.

Schoone bedroefde D'outde/het hert is dubbelt staet/

Ariadne. Dat gheen beweging boelt van u berflaghen tael/
Jimmers ick boel mijn boest staet daer booz dubbelt open.

En soo bedroefden staet/helaes! dat ick moet hopen/
Dat Wolf of wreed' Leeuw hem haest ontfemen sal/
Oer mijn swaer elend/en deerlijck onghewal:
En maken met mijn dootd een eynd van d'onsent dooden/
Die ick ghestadich ly: mijn quaedt/niet om berfnooden/
Wacht op een ander eynd: de hooghe Stot/en stepl/
Zijn meyn' ick al bemeecht/maer gheefsin' Theseus zepl/
Dat luyfster nae de windt/en luttel nae mijn clachten.

Bacchus. Ick boel mijn teer ghemoedt en sachte gheest vercrachten/
Van medelijden sterck: mijn hert en bloedt dat trecht/
Om haer te lossen upt d'elend' daer sy in stecht.
Op schoon bedroefde Vrouw'. Ariad. Bedaghende Godinne
Venus die soeghe draeght booz de ghetrouwe Minne/
Menschoudt mijn wrede d'uck met u blygheestich oogh':
Menschoudt eens wat ick ly/om dat ick al te hoogh
D Godheyt heb gheset: of godd' noch verbolghen
Op d'afcomst van de Son' Gheest dat ick ingheswolghen
Werde van eenich Beest: en laet mijn cozte pijn/
Dooz mijn Dooz-ouders sond'/uwe ghenade zyn.

VENVS. CVPIDO. BACCHVS.

ARIADNE. CORCINE.

Venus. Gheslist mijn gramschaps blam/besadicht is mijn toezen/
D clacht is dooz de lucht ghebronghen mijn ter oozen:
De Goden zyn beweeght stilt u berantode krop/
D naecht een waerder Lief den Hemel staet u op:
Der Goden Vader groot staet sellef met verlanghen/
Het all' het Hemels Hof om u bylyck' t'omfanghen.
Du nakende Godin u lyden is gheleen/
Dat ghy onschuldich d'oecht nu hebt ghy w'ghestreen.
Mijn onderdane Soon dooz wien ick veel vernoghe/
Alleen mijn groote cracht: Waer is u nette boghe!
Griipt een ghewisse pijl en in het herte schiet
Da: 1 Bacchus, wiens ghemoedt en cloecke boest ghy siet/
Sequaem om wonden en soo muruw dooz melpen/
Dat tot de beere toe de pijl daer in sal ghen:
Mijn sone schiet u best/en wel te rauen cracht.

Cupido. Vrouw Moeder wat u lust werdt haestelijck volbracht/
Met dees onzichtbaer pijn com ick zyn brandt vertoecken.
Ick gae mijn boghe tot het punt toe inne trecken.
Vrouw Moeder siet dat trest/de schoot is al ghegaen.

Venus. Het gheen dat stont te doen/ is op het best ghebaent.

Bacchus. Ach! edel wesen: op manieren teer hooghaerdigh:
By overschoone ziel den hooghen Hemel waerdigh:
By edel heuf hepdt al t' onwaerdelijck gheloont/
Die noch u claren glans dooz doef hepdt's nebel toont:
Prozen aenghesicht vol Goddelijcke gaven:
So diep can doef hepdt's damp u schoonheyt niet begraven:
Of hare lipster daer noch licht dooz henen dringt/
Die met verblinde Liefd mijn Godlijck hert bespringt.
Mijn deert u leedt/ het deert my: en ick brandt van binnen/
Om u te stellen in't ghetal van de Godinnen.

Nu Bacche, ghy en keunt kiezen gheen waerder Lief/
Gaet en vertroost haer dan van't quaede dat sich verlies
Dooz haer bedroeft verlies/ twelck haer tot vrencht sal dyen.
Siet Bacchus Ariadne, een God/ comt u behypen
Wt u benaudde druck/ en jammerlijck elend/
Doocht af uw' tranen/ en van schrepen maect een erdt:
Verschoont u tere bofst/ verschoont u tere bleshten/
Verschoont u armen blank/ wilt hander aerden rechten/
W machteloose leen. Set op het hooft u Croon/
Die ick sal maecten tot een Hemels tepcken schoon/
En u tot een Godin van duchten wilt ophoudwen.

Ariadne. Een druckich mensch en can op gheen gheluck vertrouwen/
Al siet hy t' schoon booz t' oogh dit is sijn eyghen plaech:
Ist moogh'lyck dat de Goon hebben ghesien om laech/
Op mijn bedroefde Vrouw' betweecht met mede-boghen.
Ist moogh'lyck dat ick met mijn sterffelijcke ooghen
Een Hemels God aensie. Ach! Baccho groote Godt/
Ick sie uw' Gottheidt self/ of is mijn vrenj versot:
En speelt mijn in het hooft/ met vrenjde fantaspen
Dooz mijn verwonnen sin/ van't oberhandich went
Ghy zijt het groote God/ wepghert mijn gheen bystandt.

Bacchus. Repecht Ariadne mijn uw' witte rechterhandt/
Zijt seker van mijn hulp/ zijt seker Vrouw' van waerden/
Dat gheen sterffelijcke mensch noyt heeft ghepoeft op aerden
Sulcken versandering van't wackelbaer gheluck.

Als u verlossen wordt, niet uwt benoude ducht.
Niet slechtelyck coom ick te bypen u van rouwe:
Maer kies u tot myn Lief/en eendach echte Vrouw:
Stelt u ghemoede te byeen/en vrolyck op wilt staen.

Ariadne. Onsterfelycke God/laet ick u bidden aen:
Paulijcx gheloof ick dat/al is het groote sonde/
Want een God en gheeft gheen loghen ypt zynen monde/
Het gheen dat my ghebeurt/is immers gheenen droom.

Bacchus. Gheloof volcomelijck: Ick sweer by d'Helche stroom:
Dat ick u voor mijn Vrouw' sal eeuwelijcken eeren:
En uwe Doester sal te rugg' nae Creta keeren/
Met u ghecomen schip dat gins aen anchor leydt/
En brengen daer de maer van uwt onsterfelyckheyt/
Voor al u Vaders Hof een schielijcke herblydingh/
Indien het siel Gherucht niet eerst en brenghet de tydningh..
Ghy sult onsterfelyck den Cristallenen bloer
Des Hemels hooch berceen/daer ick u henen voer.
De Snare ydp van de grootste Godhier boven.

Ariadne. Laet my danckbaerlijck in de groote Goden loven/
Die om myn dachten als het minst was om bemoen.

Bacchus. Dat suldy te ghenwoordich mynen Hemel doen.

Corine. Ach! salighe Godin/ghen ding sal meer kreucken.
Adieu gheseghent vaer. Wilt Ariadne denken/
Om uwt Heer Vaders Hof en saltydt sonstich zyn.
Adieu Dochter/adieu: lof Sonc van Iupijn.

HERVCHT.

Als Ariadne sat in deet haer doechte slachten/
Oer het wyed' vertreck van Theseus, dese siet
Dat met zyn schip en volck menedich van haer blydet/
Die in bergheldens plaets haer vrouwe min belachten.
Sy wenschten om de dood' mistroostich van ghedachtar/
Dat haer de gheen die sy behouden had verliet.
Maer God haer edle denghd niet onbergolben liet/
Troost ypt den Hemel gaint als sy die minst verwachten/
Want Bacchus dese sacht soo schoon en soo bedroeft/
Dooz medelven/Als begint heest gheproeft/
Die deur haer clare denghd ghehoedt werde in zyn sinen/
By koos haer tot zyn Vrouw/en tot Godin' bechies/
Om beter sy verloor een valsch en tydelijck Lief/
En creech een die haer minst/en eendwich sal beminnen.

CHOR.

Om beter alle quaet/
De groote God laet schiedt/
Diet ist een sotte daet/
Dan onbescheiden lieden/
Tot achterdeel te bieden/
Het schijnbaer letsel ras/
Al eer zijt recht bespieden/
Oft schaet of vaerdel was.

Het gheen dat dickwils schijnt/
Den mensch te wesen teghen/
Op naeder handt hebijnt/
En had hy t niet hercreghen/
Ten ging hem niet te deghen/
Diet is het soet bewijnt/
De saecten oercreghen/
Eer ghy het recht bekijnt.

Men moet niet listsaem sijn/
Zijn reghenspoet berdencken/
Want dickwils int het leide/
Spruyten de hlyre bagen/
En als de swaerste plagen/
Oec hier meest drucken in/
Is dickwils Gods behagen/
Dannemen upcransst bin.

Op God ist gheen manier/
Staaich hoogher te herheben/
De ghene die alhier/
In slaggen hantstaect lehen/
Maer wel die duchtich smeken/
Op dat zyn ziele blij/
In hoghe noot ghegheben/
Te welcomer zyn.

Soe lang de mensche staech/
Int swaer ruit te leen/
Sijn lichaem swaer pach/
De ziele noet berheeren

Moet ghesien hoop ontberen/
Of hopen's reen al schoyt :
Want alle ding can keren/
Ter werelt op een koyt.

En ofter yemandt waer/
Die noyt gheluck bespeurde
In al zijn leven maer :
Van kindt tot gepsaert treurde/
Dat noyt misschien ghebeurde
Noch was hy boos van moedt/
Indien hy sich versteurde :
Want Godt die meent het goetd.

't Snel-loopende Gherucht
Gaet ober al berheypden/
Dat Theseus op de vlucht
Van Ariadne scheypden :
Maer soose sat en schreypden/
Wiel op haer Bacchus sin/
Diese ten Hemel leyden/
Maeckend haer een Godin.

Den Coning Minos wijs
Doet ober al verclaren
Sijn groote Dochters prijs/
En haer ten Hemel varen :
En bidt met groote scharen
Knielend haer Godheydt an/
Dooz nuto gheboudt Outaren
Van haer en haren Man.

Siet Ariadne werdt
Ghehoert ter hooghster stede/
Doen sy de meeste smert
Die'r was te liden lede.
Dus Prince leeft in lyede/
Vertrouwend anders niet :
Van al wat Godt opt dede/
Om beter is gheschiedt.

E Y N D E.

1944

1945

1946

1947

1948

